

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

ناهید "غزل" غنی زاده
ویرجنیا - ۱۳ اپریل ۲۰۱۴

گریه

به گریه ابرها مینگرم و از خاموشیم احساس ناباوری به جوهر محبت مینمایم، ابرها با گریه زمینی را سبز میسازند و من در سکوت و تحمل، شیشه خراش شده دلم را در هراس از هم پاشیدن مینگرم. میان تردید و تصمیم پیوستن به تو، زهر خندی روی لبهایم میشگفت و در انجمن عاشقان بهای هست و بودم را میبازم.

نگین

پشت شیشه های سرد ایستاده ام و به گریه غمناک ابرها نگاه میکنم و با سرانگشت منجمد روی غبار شیشه ها یک جفت چشمانی را ترسیم میکنم، که در حلقه خالی قلبم از زمردهای عشق نگین گذاشتند و رفتند.

پرسش

میان اشک و لبخند و سرود در کوچه پرسشهای بیشمار نالان بودم، ناگهان پرندۀ قلبم در قفس سرد و غمناک سینه پرپر زده جان سپرد. گامهای سرگردانم در نیمه راه از حرکت باز ایستاد و ایمان به روز موعود جوابگوی تمامی پرسشهایم گردید.

(ناهید "غزل" غنی زاده)